

$$4QD^9$$

$$+ 4QD^{b-4} + CD$$

Col.I:

- זה מדרש התורה
- חושך
- 01: [למשכיל מדרש התורה האחרון לכול מני אור להנור מדרש] [.....]
- 02: [.....] [עד תום מעד מקודה בקצ]
- 03: [.....] [יד אל את כול מעשיה להכי כללה]
- 04: [.....] [בח] [מסיני נבול וכלה יעשה]
- 05: [.....] [רשעה] [לי ואודיעה לכם]
- 06: [.....] [הנורא] [מלאו] [סמך] [לכם]
- 07: [.....] [מאנוש] [שמים אשר חי כל]
- 08: [.....] [בעמקת] [הק]
- 09: [.....] [חתם]
- 10: [.....] [ל]
- 11: [.....]
- 12: [.....]
- 13: [.....]
- 14: [.....] [במצות]
- 15: [.....] [בתרומ]
- 16: [.....] [לקול מושח]
- 17: [.....] [רכיל ומצוות אל] [בחוקי הברית]
- 18: [.....] [קטנה ונדולה לא]
- 19: [.....] [הודיענו נא אל]
- 20: [.....] [שיחתך אם]
- 21: [.....] [עמדתה ותתבונן] [מוב] [אשר]
- 22: [.....] [אמר] [ישיבו את] [מיא עמר]
- 23: [.....] [ואמר ומיא] [ק] [ה לא]
- 24: [.....] [התבוננתה]
- 25: [.....] [וכנותרך אחרונות הלוא בן תבוא] [נה] [ו] [כבוד כול בשר]

or (ו) יסבר
or (ו) יסבר

לג בשר
(damm) II, 1
1. Wort
schola

- 01: וְכִי־אֵלֶּה תַּחֲלֹתוֹ וְאֵיזָה סוּפוֹ וְהָאֵל מוֹעֲדֵי יוֹם לְעֵד אֲשֶׁר
 02: יָבוֹא בָם כִּי הָאֵל וְאֵין לְהַתְקַדֵּם וּלְהַתְאַחֵר מִמוֹעֲדֵיהֶם
 03:].....[וְהָאֵל חָקוֹק קֵץ חֲרוֹן לַעַם לֹא יִדְעֵהוּ
 04: וְהָאֵל הַכִּין מוֹעֲדֵי רִצּוֹן לְדוֹרֵשֵׁי מִצְוֹתָו וּלְהַנְלִכִים בְּתַמִּים דֶּרֶךְ
 05: וַיִּגַּל עֵינֵיהֶם בְּנִסְתָּרוֹת וְאֶתְנֵם פָּתַח וַיִּשְׁמְעוּ עֲמוּקוֹת וַיִּבְיִנוּ
 06: בְּכוֹל נְהִיּוֹת עַד מָה יָבוֹא בָם וְעַתָּה שָׁמְעוּ כוֹל יוֹדְעֵי
 07: צֶדֶק וַיִּבְיִנוּ בְּמַעֲשֵׂי אֵל כִּי רִיב לוֹ עִם כוֹל בָּשָׂר וּמִשְׁכַּט יַעֲשֶׂה
 08: בְּכוֹל מִנְאֲצוֹ כִּי בְּמַעֲלָם אֲשֶׁר עוֹבְוֵהוּ הִסְתִּיר פָּנָיו מִיִּשְׂרָאֵל וּמִמִּקְדָּשׁוֹ
 09: וַיִּתְּנֵם לַחֲרֵב וּבִזְכָּרוֹ בְּרִית רִישׁוֹנִים הִשִּׁיר שֶׁרֶת לְיִשְׂרָאֵל וְלֹא
 10: נָתַנָּם לְכֹלֶה וּבִקֵּץ חֲרוֹן שָׁנִים שְׁלוֹשׁ מֵאוֹת וַתִּשְׁעִים לַתַּחֲתוֹ אוֹתָם בִּיד
 11: נְבוֹכַדְנֶאצַּר מֶלֶךְ בָּבֶל מִקְדָּם וַיִּצְמַח מִיִּשְׂרָאֵל וּמֵאֶהֱרֹן שׁוֹרֵשׁ
 12: מִטַּעַת לִירוּשָׁלַיִם אֶת אֶרְצוֹ וּלְדָשָׁן בְּטוֹב אֲדָמָתוֹ וַיִּבְיִנוּ בַּעֲוֹנָם וַיִּדְעוּ
 13: כִּי אֱשֵׁמִים הֵמָּה וַיְהִיו כְּעוֹרִים וְכִי־מִגִּשְׁשִׁים דֶּרֶךְ שָׁנִים עֲשָׂרִים
 14: וַיִּבְנוּ אֵל אֵל מַעֲשִׂיהֶם כִּי בָלַב שָׁלֵם דִּרְשׁוּהוּ וַיִּקֶּם לָהֶם מוֹרָה צֶדֶק
 15: לְהַדְרִיכֵם בְּדֶרֶךְ לְבוֹ וַיּוֹדַע לְדוֹרוֹת אַחֲרוֹנִים עַתָּה אֲשֶׁר
 16: עָשָׂה בְּדוֹר אַחֲרוֹן בַּעֲדַת בּוֹגְדִים הֵמָּה סֵרִי דֶּרֶךְ הַיָּאָה הַעַתָּה
 17: אֲשֶׁר הָיָה כְּתוּב עָלֶיהָ כְּפָרָה סוֹרִירָה כֵּן סָרָה יִשְׂרָאֵל
 18: בַּעֲמוּד אֵשׁ הִלְצוֹן אֲשֶׁר הִטִּיף לְיִשְׂרָאֵל מִיָּמֵי כּוֹב וַיִּתְּעֵם בְּתוֹהוֹ
 19: וְלֹא דֶּרֶךְ לְהַשְׁתַּח נִבְהוֹת עוֹלָם וּלְסוֹר מַעֲתִיבוֹת צֶדֶק וּלְהַסִּיעַ גְּבוּל
 20: אֲשֶׁר גָּבְלוּ רִישׁוֹנִים בְּנִחְלָתָם לְמַעַן־הַדְּבֹק בָּהֶם אֶת אֱלֹהֵי בְרִיתוֹ
 21: לְהַסְגִּירָם לַחֲרֵב נֹקְמַת נָקָם בְּרִית בַּעֲבוּר אֲשֶׁר דִּרְשׁוּ בַּחֲלָקוֹת
 22: וַיִּבְחָרוּ בַּמַּהֲתָלוֹת וַיִּצְמּוּ לְמַרְצוֹת וַיִּבְחָרוּ בְּטוֹב הַצּוֹר וַיִּצְדִּיקוּ
 23: רָשָׁע וַיִּרְשִׁיעוּ צָדִיק וַיַּעֲבִירוּ בְּרִית וַיִּמְירוּ חוֹק וַיִּגְוּדוּ עַל
 24: נַפְשׁ צָדִיק].....[וּבְכוֹל הוֹלְכֵי תַמִּים תַּעֲבֹה נַפְשָׁם
 25: וַיִּרְדְּמוּ לַחֲרֵב וַיִּסִּסוּ לְרִיב עִם

- 01: ויחר אף אל בעדתם להשם את כל המונה [טמא ככול הונם] ומעשיהם לנדה
- 02: למנו ועתה שמעו אלי כל באי ברית ואנלה לכם בדרכי רשעים
- 03: ומכול שבילי חטאים ... אתכם אל אהב דעת חוכמה ותושייה
- 04: הציב למנו וערמה ודעת המה ישרתוהו ורוב סליחות עמו לכמר
- 05: בעד כל שבי פשע וכות ונבורה וחמה גדולה בלהבי אש בכל מלאכי חבל
- 06: לאין שרת ומליטה [על סוררי דרך ומתעבי חוק] כי לא בחר אל כהם
- 07: מקדם עולם ובטרם נוסדו ידע את מעשיהם ויתעב את דורות מקדם
- 08: ויסתר את פניו מן [יושבי] הארץ עד מועת [חמם] וידע את שני מעמד
- 09: ומסמר ומרוש קציהם לכל חווי עולמים ונהיות
- 10: עד מה יבוא בקציהם לכול שני עולם ובכולם הקים לו
- 11: קריאים למען התיר מליטה לארץ ולמלא פני חבל
- 12: מזרעם ויודעם ביד משיחי רוח קודשו וחווי אמת
- 13: במרוש שמותיהם ואת אשר שנה התעה ועתה בנים שמעו
- 14: אלי ואנלה עיניכם לראות ולהבין במעשי אל ולבחור את
- 15: אשר רצה ולמאוס כאשר שנה [לעשות חוק] אל בברית חסד [ולתהלהך]
- 16: תמים בכול דרכו ולא לתור במחשבות יצר אשמה עיני ונות כי (רבים תען) בם ?
- 17: נבורי חיל נכשלו בם מלפנים ועד הנה בלכתם בשרירות לבם נפלו
- 18: עירי השמים בה נאחזו אשר לא שמרו מצות אל ובניהם כרום ארזים נבהם
- 19: וכהרים ניותיהם כי נפל כל בשר אשר היה בחרבה כי גוע ויהיו
- 20: כלי היו בעשותם את רצונם ולא שמרו את מצות עושיהם עד אשר חרה
- 21: אפה בם בה תעו בני נוח ומשפחותיהם בה המה נכרתים אברהם
- 22: לא הלך בה ויעל אוהב בשמרו מצות אל ולא בחר ברצון רוחו וימסור לישחק
- 23: וליעקוב וישמרו ויכתבו אהבים לאל ובעלי ברית לעולם
- 24: בני יעקוב תעו בם ויענשו לפני משנותם ובניהם במצרים הלכו
- 25: בשרירות לבם להיעץ על מצוות אל ולעשות איש הישר בעיניו

vielleicht
Sheder
viell. korrupter Text
Gemein
was soll

Ergänzung
die Lücke ist die
Lücke gefüllt
(s. Übersetzung)

+ 24-75

[ס^א]

- 01: ויאכלו את הדם ויכרת זכורם במדבר להם בקדש עלו
- 02: ורשו את[הארץ ויבחדו ברצון]רוחם ולא שמעו לקול
- 03: עשיהם ולא האזינו[למצוות יוריהם וירגנו באהליהם
- 04: ויחר אף אל בעדתם ובניהם בו אבדו ומלכיהם בו נכרתו
- 05: וניבוריהם בו אבדו וארצם בו שממה[.....] ^{israel}
- 06: [.....]בו חבו באי הברית הראשנים ויסגרו לחרב
- 07: בעונכם את ברית אל ויבחרו ברצונם ויתורו אחרי
- 08: שרירות לבם לעשות איש את רצונו ובמחזיקים במצוות
- 09: אל אשר נותרו מהם הקים אל את בריתו לישראל עד עולם
- 10: לנלות להם נסתרות אשר תעו בם כל ישראל שבתות
- 11: קדשו ומועדי כבודו עידות צדקו ודרכי אמתו וחפצי
- 12: רצונו אשר יעשה האדם והיה בהם פתח לפנייהם ויחפרו
- 13: באר למים רבים ומואסיהם לא יהיה והם התנללו בפשע
- 14: אנוש ובדרכי נדה ויאמרו כי לנו היא ואל ברזי פלאו
- 15: כמר בעד עונם וישא לפשעם ויבן להם בית נאמן בישראל
- 16: אשר לא עמד כמהו למלפנים ועד הנה המחזיקים בו
- 17: לחי נצח וכל כבוד אדם להם הוא כאשר הקים אל להם ^{De}
- 18: ביד יחזקאל הנביא לאמר הכהנים והלויים ובני צדוק
- 19: אשר שמרו את משמרת מקדשי בתעות בני ישראל מעלי הם
- 20: ינישו לי חלב ודם הכהנים הם שבי ישראל היוצאים
- 21: מארץ יהודה [הלויים הם]הגלויים עמם ובני
- 22: צדוק הם בחירי ישראל קריאן[השם העמדים באחרית ^L
- 23: הימים הנה פרוש שמותיהם לתולדותם וקץ מעמדם
- 24: ומספר צרותיהם ושני התגוררם ופירוש מעשיהם[.....]
- 25: [.....]הקודש[.....]הרישונים אשר

- 01: כמר אל בעדם ויצדיקו צדיק וירשיעו רשע וכל הבאים אחריהם
- 02: לעשות כמרוש התורה אשר התוסרו בו הרישונים עד השלם הקץ
- 03: [כמסמר] לשנים האלה כברית אשר הקים אל לרישונים לכמר
- 04: על עוונותיהם הם כן יכמר אל בעדם ובהשלם קץ השנים האלה
- 05: אין עוד להשתפח לבית ידהודה כי אם לעמוד איש על מצודו
- 06: נבנתה הגדר רחוק ובכל השנים האלה יהיה בליעל משולח
- 07: בישראל כאשר דבר אל ביד ישעיה הנביא בן אמוץ לאמור
- 08: מחר ופחת ופח עליך יושב הארץ משרו שלוש מצודות
- 09: בליעל אשר אמר עליהם לוי בן יעקב אשר הוא תמש בהם
- 10: בישראל ויתנם מניהם לשלושת מיני הצדק הרישונה היא
- 11: הזנות השנית ההון השלישית טמא המקדש העולה מזה יתמש
- 12: בזה והניצל מזה יתמש בזה בוני החיץ אשר הלכו אחרי צו
- 13: הצו הוא מטיף [הכוב?] אשר אמר הטף יטימון המה נתמשים בשמים
- 14: בזנות לקחת שתי נשים בחייהם ויסוד הבריאה זכר ונקבה ברא [10^d]
- 15: אותם ובאי התבה שנים שנים באו אל התבה ועל הנשיא כתוב
- 16: לא ירבה לו נשים ודויד לא קרא בספר התורה התתום אשר היה
- 17: בארון כי לא נפתח בישראל מיום מות אלעזר ויהושע ויושוע
- 18: והקנים אשר עבדו את העשתרת ויטמון [ולא] נגלה עד עמוד
- 19: צדוק ויעלו מעשי דויד מלבד דם אוריה ויעובם לו אל וגם
- 20: מטמאים המה את המקדש אשר אין המה מבדילים [כתורה ושוכבים
- 21: עם הרואה את דם זוכה ולקחים איש את בת אחיהו ואת בת
- 22: אחותו ומשה אמר אל אחות אמך לא תקרב שאר אמך היא ומשפט
- 23: העריות לזכרים הוא כתוב ובהם הנשים ואם תגלה בת האח את
- 24: ערות אחי אביה והיא שאר וגם את רוח קדשיהם טמאו וכלשון
- 25: נדומים פתחו פה על חוקי ברית אל לאמר לא נכונו ותועבה המה

- 01: מדברים בם כולם קודחי אש ומבערי ויקות קורי עכביש קוריהם
- 02: וביצי צמעונים ביציהם הקרב אליהם לא ינקה כהרבותו יאשם
- 03: כי אם נלחץ כי למלמנים מקד אל את מעשיהם ויתר אמו בעלילותיהם
- 04: כי עם בלא כינות הוא נוי אוכד עצות המה מאשר אין בהם
- 05: בינה כי ממנים עמד מושה ואהרון ביד שר האורים ויקם [ט]
- 06: בליעל את יתנה ואת אחיהו במזמתו ברשעה בהרשע ישראל
- 07: את הרישונה ובקץ חרבן הארץ עמדו מסני נבול ויתעו את
- 08: ישראל ותשם הארץ כי דברו סרה על מצוות אל ביד מושה וגם
- 09: במשיחי הקודש וינבא שקר להשיב את ישראל מאחרי אל ויזכר
- 10: אל ברית רישונים ויקם מאהרון נכונים אשר אמר מושה באר ד^e
- 11: חמורה שרים כרוה נדיבי העם במחוקק הבאר היא התורה ותופריה
- 12: המה שבי ישראל היוצאים מארץ יהודה ויגורו במגור דמשק
- 13: אשר קרא אל את כולם שרים כי כולם דרשוהו ולא הושבה מארתם
- 14: כפי אחד והמחוקק הוא דורש התורה אשר אמר ישעיה מוציא כלי
- 15: למעשיהו ונדיבי העם המה הבים לכרות את הבאר במחוקקות ל^ו
- 16: אשר חקק המחוקק להתהלך במה בכול קץ הרשע וזולתם לא ישינו
- 17: מוסר עד עמוד יורה הצדק באחרית הימים וכול אשר הובא
- 18: בכרית לבלתי בוא אל המקדש להאיר מזבחו לשוא מסגר הדלת
- 19: אשר אמר אל מי ככם יסגור דלתי ולא תאירו מזבתי חנם
- 20: אם לא ישמרו לעשות כפרוש התורה לקץ הרשע להבדל מבני
- 21: העול ולהנור מהון הרשעה הטמאה בנדה ובחרם ובהון
- 22: המקדש ולמול את עניי עמו להיות אלמנות שללם ואת יתומים
- 23: ירצחו ולהבדיל בין הטמא לטהור ולהודיע בין הקודש לחול
- 24: ולשמור את יום השבת כפרושה ואת המועדות ואת יום התענית
- 25: כמצאת באי הכרית|החדשה בארץ דמשק להרים את הקודשים [ט]

- 01: כפרושיהם לאהוב איש את אחיהו כמוהו ולהחזיק בעד עני
- 02: ואביון וגר ולדרוש איש בשלום אחיהו ולא ימעל איש בשר
- 03: בשרו להויר מן הוונות כמשפט להוכיח איש את אחיהו
- 04: כמצות ולא לנטור מיום ליום ולהבדל מכול הטמאות
- 05: כמשפחתם ולא ישקץ איש את רוח קודשיו כאשר הבדיל אל להם
- 06: כול המתהלכים באלה בתמים קודש על פי כול יסורו ברית
- 07: אל נאמנות להם להיותם אלף דור ואם מתנות ישבו כסרך הארץ
- 08: ולקחו נשים והולידו בנים והתהלכו על פי התורה וכמשפט ד
- 09: היסודים כסרך התורה כאשר אמר בין איש לאשתו ובין אב לבנו
- 10: וכול המואסים בפקד אל את הארץ להשיב נמול רשעים עליהם
- 11: בבוא הדבר אשר כתוב בדברי ישעיה בן אמוץ הנביא אשר אמר
- 12: יבוא עליך ועל עמך ועל בית אביך ימים אשר באו מיום [ד]
- 13: סור אמרים מעל יהודה בהפרד שני בתי ישראל שר אמרים מעל
- 14: יהודה וכול הנסונים הסגרו לחרב והמתזיקים נמלטו לארץ
- 15: צמון כאשר כתוב והגליתי את שכות מלככם ואת כיון צלמיכם
- 16: מאהלי דמשק סמרי התורה הם שוכת המלך כאשר אמר והקימותי את
- 17: שוכת דויד הנופלת המלך הוא הכוהן המופקד על הרבים
- 18: צלמי העם המה....הקהל ויכניי הצלמים המה סמרי הנביאים
- 19: אשר בזה ישראל את דבריהם והכוכב הוא דורש התורה
- 20: אשר יבוא אל דמשק כאשר כתוב דרך כוכב מיעקוב
- 21: וקם שבט מישראל השבט הוא נשיא כול העדה ובעומדו
- 22: וקרקר את כול בני שית אלה ימלטו בק (מועד)
- 23: הפקודה הרישון הנסונים הסגרו לחרב וכן משפט
- 24: כול באים בריתו אשר לו יחזיקו באלה לפקידם לכלה ביד
- 25: בליעל הוא היום אשר יפקדו אל כאשר דבר היו ש ר י

- 01: שר־יהודה ביום אשר תשפוך עליהם העברה כי יחלו למרמא
- 02: וידבק מום כול מורדים מאשר לא סרו מדרך בוגדים
- 03: ויתגוללו בדרכי זנות ובהון הרשעה ונקום ונטור איש לאחיהו
- 04: ושונא איש את רעהו ויתעלמו איש בשאר בשרו וינשו
- 05: לזמה ויתגברו להון ולבצע ויעשו איש הישר בעינו ובחרו
- 06: איש בשרירות לבו ולא מרו מעם ויפרעו ביד רמה ללכת [D^d]
- 07: בדרך רשעים אשר אמר אל עליהם חמת תנינים יינם וראש
- 08: פתנים אכזר התנינים הם מלכי העמים ויינם הוא
- 09: דרכיהם וראש הפתנים הוא רוש מלכי יון הבא לזשת בהם
- 10: נקמה ובכל אלה לא הבינו בוני החוץ וטחי התפל כי שוקל
- 11: רוח ומטיף כוב הטיף להם אשר חרה אף בכול עדתו ואשר אמר D^e
- 12: משה לא בצדקתך ובישר לבבך אתה בא לרשת את הגוים האלה
- 13: כי מאהבתו את אבותך ומשמרו את השבועה וכן המשפט
- 14: לשבי ישראל סרו מדרך העם באהבת אל את הראשנים אשר הועירו
- 15: אחריו אהב את הבאים אחיהם כי להם ברית האבות ובשונאי
- 16: את בוני החוץ חרה אפו וכמשפט הזה לכל המואס במצוות אל
- 17: ויעזבם ויפנו בשרירות לבם הוא הדבר אשר אמר ירמיהו
- 18: לברוך בן נרייה ואלישע לנחזי נערו כול האנשים אשר
- 19: באו בברית החדשה בארץ דמשק ושבו ויבגדו ויסורו מבאר
- 20: מים החיים לא יחשבו בסוד עם ובכתבם לא יכתבו מיום האסף
- 21: מורה היחיד עד עמוד משיח מאהרון ומישראל וכן המשפט
- 22: לכול באי עדת אנשי תמים הקדש ויקוץ מעשות פקודי ישרים
- 23: הוא האיש הנתך בתוך כור בהופע מעשיו ישלח מעדה כמי
- 24: שלא נפל גורלו בתוך למודי אל כפי מעלו ויכיתוהו
- 25: אנשי דעות עד יום ישוב לעמד במעמד אנשי תמים קדש

- 01: ובהופע מעשיו כפי מדרש התורה אשר יתהלכו בו אנשי תמים הקדש
- 02: אל יאות איש עמו בהון ובעבודה כי אררתו כול קדושי עליון
- 03: וכמשפט הזה לכול המאס בראשחים ובאחרונים אשר שמו נלולים על
- 04: לבם וילכו בשרירות לבם אין להם חלק בבית התורה כמשפט
- 05: רעים אשר שבו עם אנשי הלצון ישפטו כי דברו תועה על חקי הצדק
- 06: ומאסו בברית ואמנה אשר קימו בארץ דמשק והוא ברית החדשה ולא
- 07: יהיה להם ולמשפחותיהם חלק בבית התורה ומיום האשף יורה
- 08: היחיד עד חם כול אנשי המלחמה אשר שבו עם איש הכוב כשנים
- 09: ארבעים ובקץ ההוא יחרה אף אל בישראל כאשר אמר אין
- 10: מלך ואין שר ואין שופט ואין מוכיח בצדק ושבי פשע יעקב שמרו
- 11: ברית אל או ידבר איש אל רעהו להצדיק איש את אחיו לתמך צערם
- 12: בדרך אל ויקשב אל אל דבריהם וישמע ויכתב ספר וזכרון לפניו
- 13: ליראי אל ולחושבי שמו עד יגלה ישע וצדקה ליראי אל ושבחם
- 14: וראיתם בין צדיק ורשע בין עבד אל לאשר לא עבדו ועשה חסד
- 15: לאלפים לאהביו ולשמריו לאלף דור בית פלג אשר יצאו
- 16: מעיר הקדש וישענו על אל בקץ מעל ישראל ויטמאו את המקדש
- 17: ושובו עד אל וישך העם בדברים מעטים כולם איש לפי רוחו
- 18: ישפטו בעצת הקדש וכול אשר מרצו את נבול התורה מבאי
- 19: הברית בהופע כבוד אל לישראל יכרתו מקרב המתנה ועמהם כול
- 20: מרשיעי יהודה בימי מצרפותיו וכול המחזיקים במשפטים האלה
- 21: לצאת ולבוא על פי התורה וישמעו לקול מורה ויתורו לפני
- 22: אל כי אנו רשענו גם אנחנו גם אבותינו בלכתנו קרי בחוקי
- 23: הברית צדק ואמת משפטיך בנו ולא ירימו יד על חוקי קדשו
- 24: ומשפטי צדקו ועדות אמתו תהתיסרו במשפטים הראשונים אשר
- 25: נשפטו¹ בם אנשי היחיד והאוינו לקול מורה צדק ולא ושיבו י ע ז ב ז

[304]

in Col. X-XI
 gehören nach Stegem. 2000
 u. DFD XVIII der D^a Fj. 21-
 (Catal. of Transpress) Col. X:

- 01: את חוקי הצדק בשמעם אחם ישישו וישמחו ויעו לבם
- 02: ויתגברו על כול בני חבל וכמר אל בעדם וראו בישועתו
- 03: כי חסו בשם קדשו וחוקי
- 04:
- 05:
- 06:
- 07:
- 08:
- 09:
- 10:
- 11:
- 12:
- 13:
- 14: עו ם
- 15: כי לכול ישרי לבב בישראל
- 16: את חוקי הצדיקו ב.....
- 17: יעו ל.....
- 18:
- 19:
- 20:
- 21:
- 22:
- 23:
- 24:
- 25:

4
s. Col. X!

Col. XI:

עד ושובחה	:01
שנים אחר	:02
ליהם	:03
אבד אל	:04
מועלו אל יטור איש את	:05
בהוכח ענות צדק אל	:06
לוא אבה לכול אויביו	:07
	:08
	:09
	:10
	:11
	:12
	:13
	:14
	:15
	:16
	:17
	:18
	:19
	:20
	:21
	:22
	:23
	:24
	:25

Col.XII:

- 01: אנשי היחד תנקה את שמה וכסתה
- 02: כי אם אנוס אל יצא ואל
- 03: יבא ביתה בתולה היא אשר היא לשמור את המשפטים האלה
- 04: כי חוקת עולם המה אל יקח יאש את נם ואל יבא אל האשת מימי
- 05: סברה את שערותיה עד אשר ים בדור האחרון לל.....
- 06: עם עם הש א.....
- 07: ואמיצי כוח בנגל ()
- 08: המחזיקים בשם קודשו הם
- 09: יה ביהודה כול קשר
- 10: לשוב אל תורת מושה אשר צוה לישראל בעומד ד
- 11: שלום וכול הנשאים
- 12: איש ל לפי רוחו יקרבו
- 13: רוח ירחק ו לפי המבקר ל.....
- 14: יתהלכו במ כול שבי ישראל ()
- 15: בני צדוק הכהנים הנה המה
- 16: מדרש התורה האחרון ואלה החוקים למשכיל
- 17: במ לכול ישראל כי לו יושיע אל את כל אשר לא
- 18: ודרכו להתהלך בכתמים
- 19:
- 20:
- 21:
- 22:
- 23:
- 24:
- 25: וכול אשר

Col. XIII:

- 01: וכול כחה עינים או
- 02: ממחר להבין וכול אשר נקל ב' ואם בקול טהוד דבר
- 03: להבין ולא מצל דברו להשמיע קולו איש מאלה לא יקרא בסבר
- 04: התורה למה ישיג בדבר מות ואם י' ל את נפשו על עדה ותורה לא ימות
- 05: אחו הכהנים בעבודה ואל איש
- 06: מבני אהרון אשר ישבה לנואים
- 07: לחללה בטמאתם אל יגש לעבודת
- 08: מבית לפרוכת ואל יוכל את קודש ה'
- 09: איש מבני אהרון אשר ינדד לעבוד
- 10: להורות עמו בישוד עם וגם לבגוד מ' ואיש מבני
- 11: אהרון אשר הופיל שמו מן האמות ו'
- 12: בשרירות לבו לאכול מן הקודש
- 13: מישראל את עצת בני אהרון מ'
- 14: את האוכל נחב ו וחב בדם
- 15: ביחשים וזה סרך מושב
- 16: הקודש במחניהם ועריהם בכול
- 17: אברהם יצחק ויעקוב בכול בית מושב אשר
- 18: תם
- 19: לו
- 20: ל' אדם כי יהיה בעור בשרו שאת או ספחת או בהרת
- 21: השאת מה היא והספחת מכת עץ ואבן וכול מכה בבוא הרחש בארת זה בגיד ושב הדם
- 22: למעלה ולמטה והגיד רחש הוא בעור החי אחר הדם אשר אמר וגלחו את הראש למען יספור
- 23: הכותן את השער החי ואת המת וראה הכותן אם יוסיף אל המת מן החי בשבעת ימים עד
- 24: אשר ישוב הדם לגיד ואחר ישוב בו הכותן כאשר אמר והסגירו הסגירו הכותן שבעת
- 25: ימים עד אשר יצמת הבשר וראה הכותן ביום השביעי והנה באה רוח החיים עולה יורדת

01: והבשר צמח רפא מן הרחש ראת הספחת לוא יראנה הכוהן לעור
02: הבשר ונוסף אל המת מן החי ואם שפל השת או השפחת במכות
03: אש ואמר לכהן וראה הכהן אותו כמראי הבשר החי וכ'°°°°°
04: משפחת נבהת היאה הארה וזה בעור החי וכמשפט הזה
05: ל°°°°°°°°° וראה הכוהן ביום השביעי והנא נוסף מן החי
06: על המ(י)ת והניד צרעת ממארת היא ומשפט נתק הרוש והזקן
07: °°°°°°°°° וראה הכוהן והנא באה הרוח ברוש ובזקן בארת זה
08: ב°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° ער והפך מראתה לדק צוהב כי כעשב
09: האו אשר יש הרחש תחתו ויקיץ שורשו ויבש פרחו ואשר
10: אמר וצוה הכוהן ונלחו את הברושר ואת הנחק לא ינלחו למען אשר
11: ישספור הכוהן את השערות המיתות והחיות וראה אם יושסף מן
12: כ החי אל המת בשבעת הימים טמא הוא ואם לו ליוסף מן החיות
13: אל המיתות והניד נמלא דם ורוח החיים עולה ויורדת בו (ו)נרפא מן
14: הנגע זה משפט תורת הצרעת לבני אהרן להבדיל ל(°)°°°°°°°°
15: ומשפט הוב את וובו כול איש אשר וב °°°°°
16: מזרע בשרו הוא יעלה על מחשבת ומה או אשתו? וכבס
17: בנדר ורחץ במים וטמא עד הערב מגעו כמגע הנתע בו הנתע
18: בו ירחץ וטמא עד הערב ומשפט הובה כול האשה הובה דם שבעת
19: ימים תהיה בנדרתה בנדרת וובה? חשב את שבעת הימים וביום השמיני
20: תרחץ את בשרה במי הנדה וכול הנוגע בה יכבס בנדיו ורחץ
21: במים וטמא עד הערב ובע°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°
22: °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° תקיץ °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° המים
23: °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° יתנה? °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°
24: °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° וכמי הנדה תרחץ את בשרה ואחר תכבס בנדיה ורחצה במים
25: החיים שנית °°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°°° ואם לוא הציגה ידה

Col.XV:

- 01 : להקריב תורים שתיים או בני יונה שנים והמירו אותם והביאה
- 02 : תור אחת או בן יונה אחד והאשה הזבה אשר יקרב אליה
- 03 : האיש ועוון נדה עליו ואם ראתה עוד והיא לא לו °°°°
- 04 : °°°°°°° שבעת ימים והיא אל תוכל קודש ולא תבו
- 05 : אל המקדש עד בו השמש כיום השמיני
- 06 : ואשה אשר תקיץ וילדה זכר וטמאה את שבעת ימים
- 07 : כימי נדת דותה וכיום השמיני ימול בשר ערלתו שלוש
- 08 : ושלושים יום תשב בדם טוהרה ואם נקבת חלד וטמאה
- 09 : שבועים כנדת ראיתה וששת וששים יום תשב בדם טוהרה
- 10 : והיא לא תוכל קודש ולא תבו אל המקדש כי
- 11 : משפט מות הוא °°°°°°°°°° תחנ את
- 12 : ילד למנקת בטוהרה בימים °°°°°°°°°° מלאות טוהרה
- 13 : אם לוא השיגה ידה להקריב כבש ובן יונה או תור
- 14 : המירו את השהש ולקהה שתי תורים או שני בני יונה
- 15 :
- 16 :
- 17 :
- 18 :
- 19 :
- 20 :
- 21 :
- 22 :
- 23 :
- 24 :
- 25 :

- 01:
- 02:ה אשר
- 03:לה מן
- 04:הסורמנות
- 05:במדת
- 06:אים עובד על
- 07:בו יעיד את רעה ואל יבא
- 08:איש אשה להאלותההדם הרואה אם יראה אשת
- 09:רעהוואם אמרה אנוסה היתי אשר לא
- 10:לא יביאה כי אם דמה יצוא לא יצא ואחר יביאה לפני איש מן
- 11:הכהנים ופרע הכותן את ראש האשה והשביע את האשה והשקה את האשה
- 12:את המים הקדושים אשר אמר לא תקח מידו כל מאומה
- 13:המים הקדושים
- 14:אל יתן איש את
- 15:לפני עדים שניםאם יש
- 16:רעה לה כאשר אמר מהיכלך על ירושלים לכ יוביל המלכים
- 17:שיאל ישכב איש עם אשה
- 18:השופחה כי אם
- 19:שבע שנים כאשר אמר לא תקח
- 20:ואחר יקחנו או לבדה
- 21:או עםה את אשר לה
- 22:
- 23:אל יאכל איש מן
- 24:הקודש לחמו עד בוא השמש ביום השמיני והאיש אשר
- 25:ישכב עםעולה

.....	:01
..... במ	:02
.....	:03
..... יי	:04
.....	:05
..... ל	:06
.....	:07
.....	:08
.....	:09
.....	:10
.....	:11
.....	:12
.....	:13
או אשר	:14
..... השמש	:15
שעירים או ידרוש	:16
..... בוב ובידעונים	:17
והרחות או אשר יחלל את השם	:18
.....	:19
..... ל	:20
.....	:21
.....	:22
.....	:23
..... יי	:24
בתוליה בבית	:25

Text d. col. XVII - XVIII
 (= De Zi - ii Catal. of Transf.)
 mit Hg - 2000 u. DFD 18

- 01: יִשְׁכַּב אַחֵר עִמָּה
- 02: יִקְרַב אֶל אִשְׁתּוֹ בַּיּוֹם
- 03: הָאֵל אֲשֶׁר יַחֲלֵל
- 04: אֶת שֵׁם מַלְאֲכֵי הַקֹּדֶשׁ
- 05: לִבְמֶה יִתְהַלְכוּ
- 06: כָּל עַל קְדוּשֵׁי קוֹדֶשׁ וְאֵת
- 07: הַקֹּהֵל בְּרִי עוֹמֵק וְתַחַת כְּתוּב אֶל מִקּוֹר
- 08: וְלִבְחִירֵי עֵתוֹ וְאֵל
- 09: רִיק
- 10: יִמְחָא לְהַרִּים לְבְנֵי אֲהֲרֹן
- 11: הַמִּטְעָה תִּכְלֹא אֲשֶׁר לָהֶם וּמַעֲשֵׂה
- 12: בְּכֹהֵן וּפְדוּיֵי הַבְּהֵמָה הַטְּמֵאָה וּפְדוּיֵי
- 13: בְּכֹהֵן וְכֹסֶף הָעֵרֻכִּים לְפְדוּיֵי נַפְשָׁם
- 14: אֵין לְהַשִּׁיבָה וְתוֹמֶשֶׁת עֲלֶיהָ אוֹ יִ
- 15: בְּשִׁמּוֹתֵם לְטָמֵא אֶת רוּחַ קוֹדְשׁוֹ אֵ
- 16: אוֹ יִנּוּנֵעַ בְּנֹגַע צָרַעַת אוֹ זֹכֵב טְמֵאָתוֹ
- 17: אֲשֶׁר יִגְלֶה אֶת רֹחַ עֲמּוֹ לְגֹוָאִים אוֹ יִקְלַל לֵ
- 18: סָרָה עַל מִשְׁחֵי רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְתוֹעָה בִּ
- 19: אֶת פִּי אֵל אוֹ יִשְׁחָט בְּהֵמָה וְחַיָּה עֶבְרָה
- 20: אֲשֶׁר הָרָה מִקִּיץ דָּם לֵב
- 21: מִשְׁכַּבִּי אִשָּׁה עוֹבְרֵי אֵם וְאֵת
- 22: בִּם חֶקֶק אֵל לְהַעֲבִיר בִּ
- 23: וְעַתָּה שְׁמַעוּ לִי כָל יוֹדְעֵי צְדָק וְתוֹרָה
- 24: לָכֶם דְּרָכֵי חַיִּים וְנִתְיָבוֹת שְׂתַח אֶפְתָּחָה לֵ
- 25: אֵל תִּחַפְּשׁוּ וּבְהִינַכְכֶם בְּמַעֲשֵׂי דֹר וָדֹר

- :01
- ואהב לו :02
- ים :03
- וזה פרוש :04
- א ואם לא השינה דיו :05
- לה והנישה שנת ה' ואדם ואל יעזוב לאחו עוונותיו :06
- אל ישונו ל' באחת כי תועבה היא ואשר אמר :07
- כי תמכוד ממכר או קנוה מיד עמיתך לוא תונו איש את עמיתו וזה פרוש ה' :08
- בכול אשר הוא יודע אשר ימצא מתן :09
- והוא יודע אשר הוא מועל בו באדם ובהמה ואם לא הניר איש לאיש את כל :10
- מומיה וספר לו למה יביא עלו את משפט האדרה אשר אמר משנה עור בדרך וגם אל :11
- יתנה לאשר לא הוכן לה כי הוא כלאים שור וחמור ולבוש צמר ופשתים יחדו :12
- אל יבא איש על בתו שם הקודש אשר ידעה לעשות מעשה בדבר ואשר ידעה :13
- מעשה בבית אביה או אלמנה אשר נשכבה מאשר התארמלנה וכל אשר עליה :14
- שם רע בבלתוליה בבית אביה אל יקחה איש כי אם בראות נשים נאמנות יודעות :15
- ברורות ממאמר המבקר אשר על המחנה ואחר יקחנה ובלוקחו אותה ועשה כמשפט :16
- הוה והגידו שם קודשה ה' ל' :17
- :18
- :19
- :20
- :21
- הוה מ' ה' :22
- vacat :23
- חוקות ארצות ו' :24
- ים יום ושמש קציר לרע' :25

Col.XX:

- 01:גן ושרה ל"אשר ישקו את מיהנדה
- 02:ם..... VACAT
- 03: נטעו הכרם וכול עצי המרי וכל עצי המאכל"ם
- 04: כמשמטם ת"ת הקודש בארץ מגורים ואחר ימכורו
- 05: מהם לקנות ם..... ואם נטע איש בשנה הרבעית ל"ל.....ל
- 06: ... וקדשו בשנה.....
- 07: מנוכחה וגם.....
- 08: ...ל"ת.....
- 09: להוסיף לו.....
- 10: ...ה הא.....
- 11:
- 12:
- 13:
- 14:
- 15:
- 16:
- 17:
- 18:
- 19:
- 20:
- 21:
- 22:
- 23:
- 24:
- 25:

-:01
-:02
-:03
-:04
-:05
-:06
-:07
-:08
-:09 את מנורן יורד את העשרון מן
- 10: החמר °°° האיפה או הבת כאשר הקים האיפה והבת תכן אחד שניהן
- 11: ומן החמר ששית הבת לחטים ומעשר הבת לפרי העץ אל יכרל איש
- 12: להרים לשה אחד מן המאה ואל יאכל איש את תבואתו מן הנרן ומן
- 13: הגנה טרם ישלחו הכהנים את ידם לברך לרישונה וכן משפט
- 14: °°°°° בית לאיש ימכור ובחסנו °°°° ואו ינקה נהיה קודש °°° ואת
- 15: °°°°° האיש אשר ישה משה בשדה המעורב
- 16: °°°°°
- 17: ממשפטי היחד שלוש פעמים ב °°° אל יבא איש את °°°°°
- 18: °°°°° בדם ובחם נכסתו בטרתו ומכל הזהב והכסף
- 19: והנחשת והבדיל והעפרת אשר עשו הנואים פסל אל יבא איש אל
- 20: טרתו מן החדש הבא מן המוכן הבא יבא איש כול עור ובגד ומן
- 21: כול הכלי אשר יעשה מלאכה בהם אשר יטמאו לנפש אדם כי אם
- 22: חווז כמשפט הטוהר לתטור האיש במי הנדה בקץ הרשע איש טרתו
- 23: וכול טרוד אשר יעריב את °°°°° אשר לוא מלאו ימיו
- 24: לעבור על הפקודים °°°°°
- 25: °°°°° הל

Col.XXII:

.....	:01
.....	:02
.....	:03
.....	:04
.....	:05
.....	:06
.....	:07
.....	:08
.....	:09
.....	:10
.....	:11
.....	:12
.....	:13
.....	:14
.....	:15
.....	:16
.....	:17
.....	:18
.....	:19
.....	:20
.....	:21
.....	:22
.....	:23
.....	:24
.....	:25

- 01:
- 02:ם
- 03: את מי הנדה עליו כי הם עם קרואי
- 04: אל
- 05: ועללות הכרם עד עשרה נבורים העללות
- 06: וכול הלקט עד סאה לבית הסאה
- 07: והיא אשר זרעה אין בהתרומה מפרט אין
- 08: לה ובעוללתו עד עשרה נגררים ובנקוף
- 09: הוית ופרי תבואתו אם שלמה היא נקפה
- 10: אחת משלושים שעיפים וכול משפט את
- 11: ננו ואם רפוס השדה או יקדה שרפה
- 12: ונפרט מסאה לבית סאה מעשדה בה ואם
- 13: ואם תלקוט נפש אחת סאה אחת ממנו ביום
- 14: אחד תרומה בה עשרון אחד חלות
- 15: התרומה לכול בתי ישראל אוכלי לחם
- 16: להרים עחת בשנה עשרון אחד
- 17: תהיה האחרה השלמו לישראל
- 18: אל ידם איש
- 19: -
- 20:
- 21:
- 22:
- 23:
- 24: יושבע וגם באלף ולמד וגם באלף ודלת כי אם שבועת הסכם
- 25: באלות הברית ואת תורת מושה אל יזכור כי בה כל פרוש השם
- 26: ואם יושבע ועבר וחלל את השם ואם באלות הברית
- 27: יושבע לפני השפטים אם עבר אשם הוא והתודה והשיב
- 28: ולא ישא חטאה וימות והבא בברית לכול ישראל

29: לחוק עולם את בניהם אשר יניעו לעבור על המקודים

30: בשבועת הברית יקימו עליהם וכן המשפט בכול

31: קץ הרשע לכול השב מדרכו הנשחתה ביום דברו עם המבקר

32: אשר לרבים ימקדוהו בשבועת הברית אשר כרת משה עם ישראל

W1

Col.XXIV:

CD XV

- 01: את דברו לשוב אל תורת מושה בכול לב ובכול נפש אל¹⁰
- 02: הנמצא לעשות בכול קץ קרבו ואל יודיעהו איש¹¹ המשפטתים עד
- 03: עמדו לפני המבקר שמה יחמחה בה בדרשה אותו¹² וכאשר
- 04: יקים עלו לשוב אל תורת מושה בכול לב ובכול נפש¹³ נקיים
- 05: הם ממנו אם ימעל וכול אשר נגלה מן התורה לרוב¹⁴ המחנה
- 06: והוא שנה בה יודיעהו המבקר אותו ויצוהו עלו וילמד
- 07: עד שנה חמימה ולפי דעתה יקרב וכול היותו אויל¹⁵
- 08: ומשונע אל יבו וכול פתי ושונה¹⁶ וכה עינים לבלתי ראות
- 09: וחגר או פסח או חרש או נער ועטוט אל¹⁷ יבו איש
- 10: מאלה אל תוך העדה כי מלאכי הקודש ל"ת
- 11: כם¹⁸ מעטו שני האדם אמר להם
- 12:¹⁹
- 13: דור²⁰ כ"ם ב"ם
- 14: ויאמר וכל²¹ וברית
- 15: ברית ועל הברית החדשה אמר
- 16: אל ביד מושה לאמור על פי הדברים האלה כרת²² עמכה
- 17: ברית ועם כול ישראל על כן יקים האיש על נפשו
- 18: לשוב אל²³ תורת מושה כי בה הכול מדוקדק ופרוש קציהם
- 19: לעורר²⁴ ישראל מכול אלה הננה הוא מדוקדק על ספר מחלקות
- 20: העתים²⁵ ליובליהם ובשבועתיהם וביום אשר יקים האיש על
- 21: נפשו לשוב אל²⁶ תורה מושה יסור מלאך המשטמה מאחרו אם
- 22: יקים את דברו²⁷ על כן נמול אברהם ביום דעתו ואשר
- 23: אמר מוצא שפתיך²⁸ תשמור להקים כול שבועת אסר אשר
- 24: יקים איש על נפשו²⁹ לעשות דבר מן התורה עד מחיר מות אל
- 25: יפדהו כול אשר³⁰ יקים איש על נפשו לסור את התורה עד
- 26: מחיר מות אל יקימה³¹ על שבועת האשה אשר אמר לאישה
- 27: להניא את שבועתה אל³² יניא איש שבועת אשר לא ידענה הם
- 28: להקים היא ואם להניא³³ אם לעבור ברית הוא יניאה
- 29: ואל יקימנה וכן המשפט לאביה³⁴ על משפט הנדבות אל
- 30: ידור איש למוכת מאום אנוס וגם³⁵ הכהנים אל יקחו
- 31: מאת ישראל אל יקדש איש את מאכל³⁶ מיהו לאל כי הוא
- 32: אמר מאר מושה על הוודו וידו חרה

+ 1 Zele!

St 47

CD XVI

De H

- 01: ואם משדה אחתו¹⁷ יקדש לאל וגם
- 02: המשפט הזה למקדיש הטמאה ונענש¹⁸ הנודר את חמישית
- 03: כסף ערכו להמשכטים לשומטים¹⁹
- 04: לשמוט צדק ולהעריך מקדישים אחר המודר²⁰ ואם אנוס
- 05: הוא עד אשר ושלם האנוס אם לו דבר
- 06: אמת עם רעהו ועד אשר ושלם האנוס
- 07: מביתו כמות כי לו הקים את דברו לדבר באמת
- 08: ואשר אמר²¹ כול אדם אשר יחרים חרם²² CD IX, 1
- 09: מאדם בחוקי הנזאים להמית הואה
- 10: ואשר אמר לו חקם ולו חטור את בני עמך וכול איש
- 11: מבאי²³ הכרית אשר יביא על רעהו דבר אשר לא בהוכח
- 12: על מי עדים²⁴ והביאו בחרון אמו או ספר לזקנו
- 13: להכותו נוקם הוא ונוטר²⁵ ואין כתוב כי אם נוקם
- 14: הוא לצרו ונוטר הוא לאויבו²⁶ אם החריש לו מיום
- 15: ליום ובחרות אמו בו דבר בו בדבר מות²⁷
- 16: דבר כן ידבר לפני העדים והיו נקיים ולא
- 17: יומת + }
- 18: ענה²⁸ בו יען אשר לא הקים את
- 19: מצוות אל אשר אמר לא הוכח²⁹ חוכית את רעך ולא D⁶ G
- 20: חשא עלו חטא על השבועה אשר³⁰ אמר לא תושיעך
- 21: ידך לך איש אשר ישביע על מני השדה³¹ אשר
- 22: לא לפני השמטים או מאמרם הושיעה ידו לו
- 23: וכול האובד³² ולא נודע מי נבנו ממאוד המחנה
- 24: אשר נב בו ישביע בעלו³³ בשבועת האלה והשומע
- 25: אם יודע הוא ולא יגיד ואשם³⁴ כול אשם מושב
- 26: אשר אין בעלים והתורה המישב לכוהן³⁵ והיה לו
- 27: לבד מאיל האשם הכל וכן כול אבדה נמצאת ואין
- 28: לה בעלים והיתה לכוהנים כי לא ידע מוצאה³⁶

Perhaps missing
in D⁹ (3 lines)

+ ca. 8 Zeilen
(CD IX 15-23)

Col. XVIII

- 29: את משפטה אם לא נמצא לה בעלים הם ישמרו כול
- 30: דבר אשר ימעל איש בתורה וראה רעהו והוא אחד
- 31: אם דבר מות הוא וידיעהו לעינו בהוכיח למבקר
- 32: והמבקר יכתבהו בידו עד עשותו עוד לפני אחד ושב D¹ I
- 33: והודיע למבקר אם ישוב וניחפש לפני אחד שלם
- 34: משפטו ואם שנים הם והם מעידים על דבר
- 35: אחר והובדל האיש מן הטתרה לבד אם נאמנים הם
- 36: וביום ראות האיש ידיעה למבקר ועל ההון יקבלו
- 37: שני עידים נאמנים ועל פי עד אחד להבדיל

Col. XXVI:

- 01: הטהרה ואל יקובל⁷ עוד למשפטים להמית על פיהו אשר לא מלאו
 02: ימו לעבור² על המקודים ידא את אל אל יאמן איש על רעהו³ לעד עובר
 03: דבר מן המצוה ביד רמה עד הכוב לשוב
 04: וזה סרך לשופטי העדה עד עשרה אנשים ברורים⁵ מן העדה לפי העת
 05: ארבעה למצא⁸ לוי ואהרן ומישראל⁶ ששה מבוננים בספר ההני
 06: ובישורי הכרית מבני חמש⁷ ועשרים שנה ועד בן ששים שנה ואל יתיצב
 07: עוד מבן⁸ ששים שנה ומעלה לשפוט את העדה כי במעל האדם⁹ מעטו ימו
 08: ובחרון אף אל ביושבי הארץ אמר להסיר את¹⁰ דעתם עד לו ישלמו את
 09: ימיהם על הטהר במים אל¹¹ ירחץ איש במים צואים וממועטים
 10: מדי מרעיל איש¹² אל יטהר בם כול כלי ונכא בסלע אשר אין בו
 11: די¹³ מרעיל אשר נגע בו הטמא וטמא מימו¹⁴ בימי הכלי¹⁵ על השבת
 12: לשמרה כמשפטה אל יעש איש ביום¹⁶ השישי מלאכה מן העת אשר
 13: יהיה גלגל השמש¹⁷ רחוק מן השער מלואו כי הוא אשר אמר
 14: שמור את¹⁸ יום השבת לקדשו וביום השבת אל ידבר איש דבר
 15: נכל ורק אל ישה ברעהו כול אל ישפטו על הון ובצע¹⁹ אל²⁰
 16: ידבר בדברי המלאכה והעבודה לעשות למשכים²¹ אל יתהלך
 17: איש בשדה לעשות את עבודת חפצו²² השבת אל יתהלך חוץ
 18: לעירו על אלף באמה²³ אל יאכל איש ביום השבת כי אם המוכן
 19: ומן האובד²⁴ בשדה²⁵ אל יאכל ואל ישתה כי אם היה במתנה
 20: בדרך וירד לרחוץ ישתה על עומדו ואל ישאב אל²⁶ כול כלי
 21: אל ישלח את בן הנכר לעשות את חפצו ביום השבת²⁷ אל²⁸
 22: יקח איש עלו בנדים צואים או מוכאים²⁹ בנו כי אם³⁰ כובסו
 23: במים או שופים בלבונה אל יתערב איש מרצונו³¹ בשבת
 24: אל ילך איש אחר הבהמה לרעותה חוץ מעירו כי אם
 25: אלפים באמה אל ירם איש את ידו להכותה כאגרוף

CD X

DEF

D⁶ H

CD XI

D^f 4 V

- 01: אם סוררת היא אל יוציאה מביתו אל יוציא איש מן הבית לחוץ ומן
- 02: החוץ אל בית ואם בסוכה יהיה אל יוצא ממנה ואל יבא אליה אל פתח
- 03: כלי טוח בשבת אל ישא איש עלו בבית מושבת סלע ועפר אל ישא
- 04: איש האומן את היונק סמנים לצת ולכוא בשבת אל יטול לצת ולכוא
- 05: בשבת אל ימר איש את עבדו ואת אמתו ביום השבת אל יילד איש
- 06: בהמה ביום השבת ואל יפול אל בור ואל פתח אל יקימה בשבת
- 07: אל יחל איש את השבת על הון ובצע בשבת וכול נפש אדם אשר תפול אל
- 08: מקום מים ואל בור אל יעלה איש בסולם וחבל וכלי אל יעל איש
- 09: למזבח בשבת כי אם עולת השבת כי כן כתוב מלבד שבתותיכם
- 10: אל ישלח איש למזבח עולה ומנחה ולבונה ועץ ביד איש טמא באחת
- 11: מן הטמאות להרשותו לטמא את המזבח כי כתוב וכת רשעים תועבה ותפלת
- 12: צדיקים כמנחת רצון וכול הבא אל בית ההשתחוות אל יבא טמא כבוס
- 13: ובהרע חצוצרות הקהל יתקדם או יתאחר ולא ישביתו את העבודה
- 14: כולה כי בית קודש הוא אל ישכב איש עם אשה בעיר המקדש לטמא
- 15: את עיר המקדש בנדרם כול איש אשר ימשולו בו רוחות בליעל ודבר
- 16: סרה כמשפט האוב והידעוני ישפט וכול אשר יתעה לחלל את השבת
- 17: ואת המועדות לו יומת כי על בני האדם משמרו ואם ירפא ממנה
- 18: ושמרוהו עד שבע שנים ואחר יבוא אל הקהל ואת ידו אל ישלחנה
- 19: איש לשפוך דם לאיש מן הגוים בעבור הון ובצע וגמ אל ישא איש
- 20: מהונם כול בעבור אשר לא יגדמו כי אם בעצת חבר ישראל אל ימכר
- 21: איש בהמה ועוף טהורים לגוים בעבור אשר לא יבחנו ומגורנו
- 22: ומנחו אל ימכר להם בכול מאדו ואת עבדו ואת אמתו אל ימכור להם
- 23: אשר באו עמו בברית אברהם אל ישקץ איש את נפשו בכול
- 24: החיה והרמש לאכל מהם מעגלי הדבורים עד כול נפש החיה אשר
- 25: תרמוש במים והדגים אל יאכלו כי אם נקרעו חיים ונשפך דמם

Col. XXVIII:

- 01: וכול החנבים במיניהם יבואו באש או במים עד הם חיים
- 02: כי הוא משפט בריאתם וכול העצים והאבנים והעמר אשר
- 03: יגואלו בטמאת האדם לנאולי שמו כהם כפי טמאתם ויטמא
- 04: הנוגע בהם וכול כלי ומסמר או יחד בכוחל אשר יהיו עם
- 05: המת בבית וטמאו בטמאת אחד כלי מעשה סרך מושב ערי ישראל
- 06: על המשפטים האלה להבדיל בין הטמא לטהור ולהודיע
- 07: בין הקודש לחול אלה החוקים למשכיל להתהלך
- 08: בהם עם כול חי למשפט עת ועת וכמשפט הזה יתהלכו זרע ישראל
- 09: ולא יוארו וזה סרך מושב המחנות
- 10: המתהלכים באלה בקץ הרשעה עד עמוד משיח אהרון
- 11: וישראל עד עשרה אנשים למועט לאלפים ומיאיות וחמשים ^{א. 1. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25.}
- 12: ועשרות ובמקום עשרה אל ימש איש כוהן מבונן בספר ההגוא
- 13: על פיהו ישקו כולם ואם אין הוא בחון בכול אלה ואיש
- 14: מהלויים בחון באלה ויצא הנורל לצאת ולבו על פיהו את
- 15: כול באי המחנה ואם משפט לתורת נגע יהיה באיש ובא
- 16: הכוהן ועמד במחנה והבינו המבקר בפרוש התורה ואם פתי
- 17: הוא הוא יסגירונו כי להם המשפט וזה סרך המבקר
- 18: למחנה ישכיל הרבים במעשי אל ויבינם בנבורות פלאו
- 19: ויספר לפנייהם נהיות עולם כפתריהם ועליהם ירחם כאב
- 20: לבנו וישיב לכול מדהובם כרועה עדרו יתר כול חרצובות
- 21: קשריהם לבלתי היות עשוק ורצוץ בעדתו וכול הנוסף לעדתו
- 22: יפקדו למעשו ושכלו וכוחו ונבורתו וכתבוהו במקומו
- 23: כפי נחלתו בנורל האמת אל ימשול איש מבני המחנה
- 24: להבי איש אל העדה למרות פי המבקר אשר למחנה ואיש מכול
- 25: באי ברית אל אל ישא ואל יתן לבני השחת כי אם כף לכף

Col.XXIX:

- 01: ואל יעש איש למקח ולממכר
 02: חבר כי אם הודיע למבקר
 03: אשר במחנה ועשה אמנה
 04: ולו ישונו וכן לכול לוקח אשר
 05: הוא בעצה וכן יכן למגרש
 06: והוא ייסר את בניהם ובנותם
 07: וטמם ברוח עונה ובאהבת חסד
 08: אל יטור להם * * * * * ואף ועבר
 09: כול משיהם ואת אשר אינו
 10: נקשר בו כמרוש משמטיהם
 11: וזה מושב המחנות לכול ורע
 12: ישראל ואם לו יחזיקו באלה לו
 13: יצליחו לשבת בארץ * * * * *
 14: ממצוקות * * * * * אלה החוקים
 15: למשכיל להתהלך בהם עד אשר
 16: יפקד אל את הארץ בכו הדבר
 17: אשר דבר יבו עליך ועל עמך יום אשר
 18: לו בא מיום סור אמרים מעל יהודה
 19: וכול המתהלכים באלה ברית אל
 20: נאמנת להם להנצילם מכול מוקשי
 21: השחת כי פתאום עברו ויעשו
 22: וסרך מושב כול המחנות יפקדו כולם
 23: בשמותיהם הכותנים לראשונה
 24: והלויים שניים ובני ישראל
 25: שלשיים ויכתובו בשמותיהם איש
 26: אחר אחיהו הכותנים לראשונה
 27: והלויים שניים ובני ישראל
 28: שלשיים והנור רביע כן ישובו
 29: וכן ישאלו לכול והכותן אשר יפקד
 30: ברואש הרכים מכן שלושים שנה ועד
 31: בן ששים שנה מבונן בספר ההוגי

D^d E^E
D^d E^E

- 01: וכלל משפטי התורה לדברים כמשפטם והמבקר ש לכול
- 02: המחנות מבן שלוש שנה עד בן חמשים שנה בעול ככול סוד
- 03: אנשים ולכול לשון למשפחותם על פיהו יבאו באי העדה
- 04: איש בתרו וכול הדבר אשר יהיה לכול האדם לדבר לעדה
- 05: למבקר ידבר לכול ריב ומשפט זה סרך הרבים להכין כול
- 06: חמצייהם שכר שני ימים לממועט וינתן על יד המבקר והשופטים
- 07: ממנו יתנו בעד פצעם וממנו יחזקו בעד העני והאביון
- 08: ולזקן אשר יכרע ולאיש אשר ינוגע ולאשר ישבה לני נכר
- 09: ולבתולה אשר אין לה נואל ולנער אשר אין לו דורש ולכול
- 10: עבודת החבר ולו יכרת בית החבר מידם זה פרוש
- 11: מושב המחנה ואלה יסדות אושי הקהל וזה פרוש
- 12: המשפטים אשר ישפטו כם עד עמוד משיח אהרון וישראל
- 13: ויכפר עוונם [···] סליחה וחטת [······] vac.
- 14: [והאיש] אשר [היה] בממון והוא יודע [והבדיל]ו מן הטמאה
- 15: [שנה אחת ונענש ימים ששה ואשר ידבר [את רעהו]
- 16: [במרום והוברל ששה חדשים ונענש עשרים יום ואם
- 17: יתרמה ברעהו והוברל שלשה חדשים ונענש [עשר]ה והצוחה]
- 18: כלוא משפט [את רעהו והוברל] שנה [אחד ונענש ששה
- 19: תדשים] [······]
- 20: [······]
- 21: [······]
- 22: [······]
- 23: [······]
- 24: [······]
- 25: [······]

$$\begin{array}{cc} D^d & D \\ D^b & D \end{array}$$

$D^{d+2}C$
 $D^{d+2}C$

Col.XXXI:

- 01: [מאת]ים ימים ונענש מאה יום ואם בדבר מות נטור ולו [ישוב]
02: [עוד ואשר] יטור את רעהו שלו בעצה [והובדל שנה אחת ונענש]
03: [שנה חודשים] ואשר ידבר כמיתן דבר נבל ונענש עשרים
04: [יום והובדל] שלושה חודשים ואשר ידבר בתוך דברי רעהו ופרע
05: [ונענש עשרת] ימים [ואשר ישלב] וישן כמלשכ הרבים או בקריאה
06: [והובדל] שלושים יום [ונענש עשרת] ימים [וכן לאיש הנפטר]
07: [אשר] לו בעצת הרבים [הנם] שלוש פעמים על מושב אחד
08: [ונענש] עשרה ימים ואם [יוסף] ונפטר ממנו ונענש שלושים
09: [יום] ואשר יהלך לפני רעהו ערף בבית או בשדה הלך ערום לפני
10: [הבדיאות והובדל] ששה חודשים ונענש שלושים יום ואשר
11: [יצא את ידו מתחת כנרו והוא מוח ונראה] ערף [שלושים]
12: [יום] ונענש עשרה והשסותק בסכלות להשמיע קולו והובדל
13: [שלושים] ונענש חמשת עשר ימים [והמוציא את] דרו השמאלית
14: לשח בה ונענש חמשה ימים והובדל עשרה [ואשר ילך] רכיל
15: [בתעת] והבדל [מן הטתרה שנה אחת ונענש ששה חודשים] D³ B¹
16: [ואיש בדבים ילך רכיל לשלח הוא ולו] ישוב ערד ואם על
17: [רעהו ילון אשר לו כמשפט ונענש ששה חודשים והאיש]
18: אשר תווע [רוחו] מיסוד היחד לבגד באמת וללכת בשרירות לבו
19: [והובדל שתי שנים] ונענש ששים יום ובמלאות לו שותים ימים
20: [ישאלו הרבים על דברו ואם יקרב] ויכתבוהו בכתונו ואחר
21: [ישאל אל המשפט] [האיש אשר ימוס] את משפט הרבים
22: ויצא ולו ישוב עוד [.....] אוכלו חוצה מן המשפט
23: והשיבו לאיש אשר לקחו ממנו [ואשר יקרב לזנות לאשתו אשר]
24: לו כמשפט ויצא ישוב עוד [ואשר י...] על האבות [ישלח] מן
25: העדה ולו ישוב ואם על האמות [ונענש עשרת] ימים כי אין לאמות
26: רוקמה בתוך [ה...] אלה המשפטים אשר ישפטו כם כל המתסרים
27: כול איש אשר [.....] יבוא וידיעהו לכוהן [המפקד]

- 01: על הרבים וקבל את משפטו מרצונו כאשר אמר ביד
- 02: מושה על הנפש אשר תחטא כשיננה אשר יביאו את
- 03: חטתו את אשמו ועל ישראל כתוב אלכה לי {ה}
- 04: אל קצי השמים ולו ארית ברית ניתוחכם ובמקום אחר
- 5a: ובמקום כתוב קרעו לבבכם ואל בגדיכם
- 05: כתוב לשוב אל אל בכי ובצום וכול המואס במשפטים
- 06: האלה על פי כול החוקים הנמצאים בתורת מושה לו יחשב
- 07: בכול בני אמתו כי נעלה נפשו ביסורי הצדק במרד מלפני
- 08: הרבים ישתלח וידבר בו הכוהן המופקד על הרבים וענה
- 09: ואמר ברוב את אונ הו הכול ובידיך הכול ועושה הכול אשר יסדתה
- 10: עמים למשמחותיהם ולשונות לאומותם ותתעם בתהו ולו
- 11: {ולן} דרך ובאבותינו בחרתה לזרעם נתתה חוקי אמתכה {ד}
- 12: ומשפטי קודשכה אשר יעשה האדם וחיה ונכולות הנבלתה {ד}
- 13: לנו אשר את עובריהם ארוחה ואנו עם פדוהכה וצון מרעיתךה
- 14: אתה ארוחה את עובריהם ואנו הקימונו ויצא {המשתלח} והאיש
- 15: אשר יוכל מהונם ואשר ידבר שלומן המשתלח ואשר יאות עמו {ר}
- 16: ונכתב דברו על פני המבקר כחרת ושלים משפטו וכול {ו}
- 17: {יושב} המתנות יקהלו בחודש השלישי וארדו את הנוטה ימין {...}
- 18: {ושמאול מן התורה} וזה מרוש המשפטים אשר יעשו בכול קץ
- 19: {הפקודה} את אשר {מקידו} בכול קצי החרון ומסעיהם לכול
- 20: יושב {מתניהם} וכול יושב עריהם הנה הכן {הנמצא} על מדרש התורה
- 21: האחרון
- 22:
- 23:
- 24:
- 25: